

PUUTAVARATEOLLISUUS JA TYÖLÄISTEN JÄRJESTYMINEN

On työläisille entistäkin havainnollisemmin osotettu, että milloin taloudellinen kiista työväestön ja työnantajien, raharuhjain välillä on kärjistynyt kireämmilleen, astuu valtion valtiolta kaikkine voimakkuuksineen ja väkivallalla ja aseilla pakottaa työläiset perätytymään entisiin loukkoihinsa.

Puutarateollisuudessa, niinkuin yleensä muillakin aloilla, on taloudellinen kehitys viimeisinä vuosina kulkenut huimaavaa vauhtia eteenpäin. Toiselta puolelta ei työläisten järjestymisen ole edistynyt samassa suhteessa, ei ainakaan täällä Grays Harborissa. Pikemminkin siinä on mentä taaksepäin. Sota-aajan kiristyksen, joka yleensä kohdistui radikaalimpiin työväenjärjestöihin ja täällä erittäin I. W. W. liittoon, hajotti tämän järjestön paikallisen osaston ja vähensi sen jäsenmäärän siinä määrin, ettei se vielääkään ole jaksanut kohota ennalleen, eli siihen missä se oli ennen sotaa. Mutta ei Timber Workers järjestököön ole täällä työläisten kannatusta saanut sen kummempin, joten senkin järjestämissäpuhuttavat ovat muuttaneet hyvin lahoja tuloksia. Ainoa järjestö, jossa huomattavammassa määrässä on täällä Grays Harborissa viimeisten vuosien aikana jäseniä ollut on neljän ällän liitto, tuo puutaratrustrin perustama "työväenjärjestö", johon jäsenet suurimaksi osaksi ovat olleet pakotettuja liittymään työn saantiedon. Myönteistä tieteenkin on, että sodan kiihkeimmän vaiheen kiihottamien aikana tähänkin järjestöön omastaan alottaen liittyi jonkko vähätoisia työläisiä. Kaikki tiedot ovat siihen kuitenkin-pakon kautta liittyneet.

sen keskuudessa aikaansaada yhteisymmärrystä tällä kertaa kummankin järjestön kanssa ainakin siinä mielessä, että kummankin taloudellisia pyrkimyksiä sen kautta voitaisi tukea ja edistää ja että yhteistoiminnalla saataisi aikaan se, mitä kumpikaan toisistaan eristettynä ei pysty yksinään tekemään ollessaan liaksi heikkona.

Puutarateollisuuden kehitys.

Taloudellinen kehitys puutarateollisuudessa on viimeisinä vuosina mennyt huimaavaa vauhtia eteenpäin samaten kuin kaikilla muillakin teollisuuden aloilla. Metsän hakkaus ja tukkien metsästä vedetty on uusimpien koneitten kautta huomattavasti nopeutunut. Kävisi pitkäksi yksityskohtaisesti ruveta niitä uusia keksintöjä ja uusia menettelytapoja selostamaan. Tyydyntäen siksi vain mainitsemaan ilmaradasta, jonka avulla tukkien metsästä vedettäminen on helpottunut ja nopeutunut tuntuvalta tavalla, samalla kun siinä tarvittava työvoima on vähentynyt huomattavassa määrässä. Niinpä yksitään tämän keksinnön kautta on tukkiyhtiöille käynyt mahdolliseksi vähentää työvoimaa niin paljon, että aiella, missä kymmenen vuotta sitten tarvittiin 50 miestä, tullaan nyt toimeen 35-llä miehellä. Ja mikä tässä suhteessa on myöskin merkille pantavaa on se, että tukkiyhtiöt nykyisillä vedettykoneilla ja vähennetyllä miesvoimalla saavat 50 pros. enemmän työtä valmiiksi kuin entisillä koneilla suuremmalla työvoimalla. Ja kaiken lisäksi saadaan nämä tulokset aikaan siinäkin huolimatta, että työntien lukumäärä on vähentynyt kolmella tunnilla päivässä.

Yksitään tämä esimerkiksi osottaa, mitenkä koneetnikka metsäteollisuudessa on mennyt eteenpäin ja mitä se merkitsee puutaratrustrin voitto-osingoissa.

Mutta koneetnikka on mennyt eteenpäin puutaratuotannossa myöskin sahuksen alalla. Kun uusia sahalaatoksia on pystytty ja kun työläiset ovat niihin työhön pyrkinneet, ovat ne takaisin palatessaan kertoneet, että niihin tarvitaan "vain kaksi miestä". Vaikkakaan tuo ei ole juuri tarkka lausunto ja annettukin vain leikkilissessä äänillä, niin sitenkin on siinä nija paljon perää, että uusi tekniikka tällä alalla on tuntuvasti vähentänyt tarvittavaa miesvoimaa ja samalla lisännyt työtehossuutta. Ja vaikka sahalaatoksissa nykyään työskennellään kahta tuntia lyhempiä työpäiviä kuin ennenkin, on niitten tuottokyky noussut niin suureksi määrässä, että trustrin voitot ovat suurmaita entisiin verrattuna.

Kun koneetnikka kaikilla teollisuusaloilla on kehittänyt vastaavassa määrässä, on se taloudellisesti voimistuttanut trustipohaita niin suuresti ja samalla heikentänyt työläisten rintamaa niin tuntuvasti, että on osattunut aivan liaksi heikoksi kyotäkseen edes missään määrin järjestämäl vastarintaa riistajaluokan pyytämäl työväestön kustannuksella. Työväestö ei ole jaksanut tätä tosiasiaa käsittää niin nopeasti kuin olisi ollut tarpeellista ja siksi pää on nyt ainakin tällä mantereella huomamme, että me avoimesti sanoen olemme melkoilla avuttomia kaikkivaltiaan rahavallan kynsissä. Ainoana lohdutuksenamme tässä tilanteessa olemmassa on se, että me emme ole ainoat, jotka ovat laiminlyöneet vaiheita olemisen ja aikamme tuotantotekniikan seuraamisen ja sen työväestön asemaan tekevä vaikutuksen. Tämä ei kuitenkaan edellytä sitä, että me edelleenkin tässä suhteessa laiminloisimme velvollisuuksiamme ja antaisimme riistajaluokan painaa meidät syvempään orjuuteen, vaan sen sijaan on meidän ripeästi ryhdyttävä korjaamaan entisiä virheitämme.

Nykyiset tuoreet kokemukset ovat päivän selvästi osottaneet, että työväestölle ei enää ole kylliksi yksipuolinen taloudellinen toiminta, koska meidän vastustajamme sen voimavälillä voivat rajoittaa hyvin valtiin. Käytösteollisuudessa ruvettavilla ja monella muullakin alalla

Nämä kokemukset, jos mitkään, osottavat, että pelkällä taloudellisella toiminnalla eivät työläiset voi pitkälle päästä, sillä vastassa olevat voimatkaan eivät enää tyydy taloudellisiin taistelukeinoihin, vaan poikkeuksetta turvautuvat valtioltaan, poliittisiin keinoihin. Ja yksitään taloudellisilla taisteluilla ei milloinkaan voida kukistaa vastustajaa, jolla taikanaan on poliittinen voima kaikkine välineineen. Tämän vuoksi on työläisten myöskin vakavasti ryhdyttävä järjestämäl poliittisesti voidakseen poliittisilla aseilla vastata rahavallan poliittisiin kurinpitotoimenpiteisiin. Työläisten on kiinteästi yhdistettävä taloudellisen toimintansa poliittiseen toimintaan, tehtävä itselleen nykyinen asemansa täysin selväksi ja samaten myöskin päämääränsä, joka ei enää mitenkään voi pysyä tässä pikkuparannuksissa, jotka meillä riistää känteessä tahansa voidaan riistää pois.

Me emme enää voi tyytyä parannuksiin sellaisiin kuin pienet palkkojen korotukset, työpäivän lyhennekset, makuuväitteiden kämpelä kuljettamisen lopettamis jne., sillä koneetnikkan kehitys on ne nehty aivan lapselliseksi vaatimuksiksi. Uudet koneet ystävävät syrjäin yhä suurempia työläisluomia ja tekevät koneitten omistajille mahdolliseksi yhäkin suurempien voitollisten kiskomien aina vain pienenevästi tarvittavasta työläisluokasta. Mitä enemmän tässä suhteessa edistytään koneetnikassa, sitä suurempi valta tulee rahapohaitolle, sitä suurempi taloudellinen voima ja sitä heikomaksi käy työläisten vastapainona oleva taloudellinen mahti ja epävarmimmaksi työläisten elämä. Työvoiman kysyntä käy yhä pienemmäksi ja työttömyyden työläisten luku kasvaa samassa suhteessa. Siksi ei enää mitkään pikkuparannukset enää voi työläisten puolelta tulla kysymykseen, vaan työläisten elinohdaksi muodostuu kysymys siitä, kuka teollisuuslaitoksia omistaa — joku pieni teollisuuspohaittojen ryhmäkö, joka asemansa valtiollaan turvissa voi säilyttää, vai ko yhteiskunta, jonka todellisen voiman ja valtavan enemmistön muodostaa työläisten miljoonapäinen joukko, jolla voimansa perusteella on oikeus ottaa tuotannon kontrollin käsiinsä.

Tätä tehtävää ei työväestö kuitenkaan kykene suorittamaan yksitään nykyisten taloudellisten järjestöjensä kautta, vaan siihen tarvitaan myöskin lujaisti keskitettyä poliittista toimintaa, joka luulla sitellä on yhdistettynä toisten maitten samallaistien järjestöihin, joilta apua voidaan saada ja jolle apua voidaan antaa yhteisessä taistelussa yhteenliittynyttä riistajaluokkaa vastaan. Tällaisen toiminnan pohjan muodostavat työläisten taloudelliset järjestöt ja siksi on meillä tällä kertaa päivän polttavin kysymys saada taloudelliset järjestöt käsitettämäl tämä tämän päivän välttämättömyys ja ne liittymäl Kolmannen Kansainväliseen, joka teolliaan on osottautunut olevansa se järjestö, joka pystyy menestyksellisesti käymäl taistelu kansainvälisellä riistajaluokkaa vastaan.

Kolmas Kansainvälinen on työväenluokan eturuvissa ja etuvartioukko. Ne järjestymismuodot ja taistelutavat, jotka Kolmannen Kansainvälisen toinen edustajakokous hyväksyi, ovat sopuisuudessa työväestön lopullisen päämäärän ja tämän päivän taloudellisen kehityksen kanssa. Siksi onkin jokaisen luokkatielisen työläisen muistettava järjestylä taloudellisiin työväenjärjestöihin ja niistä etupäässä teollisuusjärjestöihin ja niissä pidettävä huoli siitä, että ne tulevat liittymäl Kolmannen Kansainväliseen taloudelliseen järjestöön ja että poliittisesti toimivat niitten periaatteiden mukaan, mitä Kolmas Kansainvälinen edellyttää.

Työläisten järjestäytyminen on ensimmäinen ehto työväenliikkeessä, sillä järjestäytymälä ei työväki koskaan voi taistella menestyksellisesti edes vallillisten pikkuparannusten puolesta. Ja milloin työväen lopullisen päämäärän saavuttaminen on kysymyksessä pitää järjestäytymälä välttämättömyys paikkansa sitäkin tinkiämmättömmän. Siksi, toverit, pois veltous ja saamattomuus ja koke työväenluokkaa muodostakoon yhtenä miehenä ja naisena yhteisen rintaman luokkana! — J. Mn.

UUSI SAHARAN KÄVIÄ.

Maantieteellisesti seuralle lähetetyssä sähkösanomassa ilmoitetaan kapteeni Augierasin, joka oli lähtenyt Tabelalasta 130 kilometriä luteeseen Beni Abbesista, saapuneen Tidjikaan, joka on 800 kilometriä St. Louisin pohjoispuolella Senegalissa. Augieras on ensimmäinen henkilö, joka on kulkenut Saharan erämaan koko laisuuksien halki.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAKUUSIA ULKOMAILLA

Unkarin oikeistososialistit porvarien liitossa

Milanon "Avantieri" Wienin kirjeenvaihtaja kirjottaa lehdellessä, että Unkarin sosialidemokraattisen puolueen johdon enemmistö on päättänyt liittyä "työläisten ja talonpoikien liittoon", jonka tarkoituksena on vakinnuttaa maan perustuslailliset vapaudet ja tarkistaa Trianon sopimus. Tähän "liittoon" kuuluvat "riippumaton puolue", "taloudellisen sosiaalinen puolue", "demokraattinen puolue" Desiderio Baltsharin ympärille kerääntynyt poliittinen ryhmä ja "sosialidemokraattinen puolue". "Nepszava" lehti kertoessaan tapauksesta lausuu, että tällä edustajilla voidaan nyt koota kaikki käytettävissä olevat ainekset demokraattis-liberaalisen liiton luomiseksi. Unkarin työväenluokkaa havaitsee inholta sen tosiasian, että sosialidemokraattiset johtajat Vanczak ja Miakits ovat liittyneet tähän liittoon, johon kuuluvat myöskin Barczy, Friedlrihin hallituksen oikeusministeri, joka on tunnettu terroristaan. Max Fenyö, teollisuusliiton puheenjohtaja, Paolo Sondos, kauppiasten liiton puheenjohtaja ja vastavallankumouksellisen hallituksen jäsenet Abraham ja Vokhtyany.

Unkarin järjestynyt työväenluokka on antanut manifestin maalle, jossa paljastetaan sosialidemokraattisten johtajien menettely ja arvostellaan heidän halvoiksi pettureiksi ja valkoisen terrorin agentteiksi. Horthyn amnestia ja poliittinen armahdus ovat jääneet valheiksi, kun muodon vuoksi kuolemaantuomitut verhoilytyn pitäjät on vapautettu; kommunistien ja sosialidemokraattien istuessa vielä vankiloissa. Vähemmän syyllisten, joiden amnestiamääräyksen mukaan olisi pitänyt päästä vapaaksi jo aikoa sitten, ovat pakotettuja ensin jättämään persoonallisen armonomuksen Horthyelle, selittämälä itsensä luokkataluon järkähtämättömäksi vastustajaksi ja alistumälä ohdoita poikkeuksellisen hallitussuunnan alaiseksi. Mutta sellaisenkin nörpyrtyksen jälkeen ei ole sanottua, että Horthy ilman muuta myöntää vapautuksen.

Näytteenä Horthyn pitkämielisyydestä ovat äskettäin hajotetut työläisten ja ammattiyhdistysten, jotka Horthy hajotti sillä perusteella, että ne ovat vallankumouksellisia elimiä. Samoin hajotettiin 24 tunnin kuluksessa leipurien ja puuseppien ammattiyhdistykset, syystä, että työnantajamestari on saanut menettelytään viranomaisten ylistykset, huolimatta siitä, että hän on juutalainen. Horthyn valtakunnassa ylistetään vastavallankumouksellisia juutalaisiakin!

Muuten kertoo kirjeenvaihtaja, että Horthyn asema on käynyt vaikeaksi. Hänellä on vastassaan demokraattis-liberaalinen klockki ja työväenluokkaa järjestettynä voimina ja Friedrich vaarallisen persoonallisen vihollisena. Pelätään että Horthy julistaa koko maansa piirityksittään.

Sairaaloinen Europa

Norjan "Social-Demokraten" kirjoittaa: Vaikka valhesähkösanomasta Rügasta ja Helsingistä pulasta Venäjällä tällä kertaa eivät olekaan täydellisesti ilmasta temmattu, kuten samanaikaiset sähkösanomat amoiesta lähtevien tapaavat olla, niin on ilmeistä miten pidättänyttä ilo on porvarillisissa sanomalehdissä. Ja tämä on ymmärrettävää. Ensiksikin eivät sosialistilapinat Kronstadtissa ole mikään koko valtakuntaa koskittava asia, ja toiseksi tapahtuu kaikkialla Euroopassa näinä päivinä asioita, jotka asettavat Kronstadtin seikkailun täydellisesti varjoon.

Ei kukaan vielä tiedä mihin Lontoon konferenssi lopulta johtaa; mutta se on varmaa, että toiselle riitapölelle tulos on pettymys. Vähemmän luultavaa on, että Ranska saa huolimatta Lloyd Georgan suuria ja uhkaavista sanoista — tehdä kaikkensa estääkseen kehitystä, joka johtaa uuteen euroopalliseen sotaan. Ja sentään on luultavaa, että Ranskan täytyy tuntuvasti vähentää Pariisin konferenssissa esittämälän summia.

Myöskin Italian hallitukselle on tärkeää, että Ranska saadaan tekemälän myönnetyksiä. Tilanne Italiassa on siksi vakava, että tämän maan hallitukselle on suorastaan elämänsä kysymys voida koota kaikki voimansa sisäistä vihollista vastaan.

Vihdon täytyi Ranskan hallituksen vaikuttaa sen asianhaaran, että Ranskan liittolaisen ja uskollisimman Ystävän, Puolan, täytyy nykyään kestää luokkataluon tapaista yleislakkoja.

Koko kapitalistinen Europa on siksi sairaas, että Lontoon konferenssin osanottajien täytyy yksinkertaisesti

ponnistaa kaikki voimansa päästäkseen jonkinlaisen järjestyksen. Ainoa sota jota Länsi-Euroopan porvaristo nyt voi vakavasti ajatella on sota Venäjää vastaan. Jokainen sisäinen sota kapitalististen valtioiden välillä on vain hyödyksi yhteiselle päivähoilulle, Neuvosto-Venäjälle. Samalla tulisi kapitalistinen sota lisäämälän vallankumouksellista liikettä kaikissa maissa. Mutta jos onkin todennäköistä, että Lontoon konferenssi päättyy sovittelevan, niin ei tämä sovitteleva kuitenkaan voi muodostua kestäväksi perustaksi, jolle voi rakentaa. Osittautuu pian, että Saksa on jo haluton tahi kykenemätön maksamaan sitä korvausta, jota enentee vaatii. Europa tulee kulkemaan pulasta puoleen. Kuumetta käy yhä valtavammaksi, kunnes kuolonhehki lyö kapitalistiselle yhteiskunnalle.

Työväenluokan edut ja kapitalistiluokan edut

Työväenluokan edut ja kapitalistiluokan edut joutuvat viissillä yhteiskuntakehityksellään toisensa sovitattomiksi vastakohtiksi.

Kapitalistiluokan edut perustuvat siihen, että ne käyttävät työväenluokan ponnisteluja, vaivannäköjä, tilaisuuksia ja voimantuhasta hyväkseen luokkadiktatuurin paikolla. Hyväntekoa ei kapitalistiluokkaa anna yhteiskunnalle omasta puolestaan palveluksia, elleivät nämä palvelukset teosta yhteiskunnan toimintaa yksityistelijän ja kapitalistiluokan hyväksi. Tämä on se prussyy, minkä vuoksi kumouksellinen työväestö vaatii yksityistelijän poistamista tai niitten saatamista yhteiskunnan kautta koko kansan elämänetujen palvelukseen.

Viimeisten vuosikymmenien kansantaloudellinen ja valtiokysymyksiä käsittelevä kirjallisuus on täynnä kysymyksen selitystä. Kapitalistit, yksityistelijän puolustajat, esittävät yksimielisesti kysymyksen käsitteilyä väitteellä, että yksityinen omistusoikeus on yliluonnollisella tavalla "pyhä asia" ja siis sen "pyhytensä" vuoksi "loukkaamaton". Ja että niin pienet kuin suuretkin liikelaitokset ja toimet, ollessaan yksityisten johdon silmäläpidon alaisina koituvat koko yhteiskunnan hyödyksi ja että mikä muu omistajajärjestelmä tahansa johtaisi yhteiskunnan ja valtion perikatoon.

Tämä on yleinen porvarismin ensimmäinen ja viimeinen julkinen järjestelmän puolustolause millä ratsastetaan. Sen tähden puhukoon tuota väitettä vastaan Yhdysvaltainkin sotavuosien aikuisen teollisuuden sääntely johon ryhdyttiin kun täytyi saada tuotantoteho korkeimmilleen suunnitettua. Kapitalistinen yhteiskunta ja sen keskimälänsä sääntely ei tunnusta mitään muuta yhteiskuntatua, paitsi sitä, mikä hyödyttää yksityisomistusoikeutta.

Viimeisen mailmansodan aikana yksityiselle yrittäjäsyödelte perustuneet teoriat ja käytännöt osoittivat oman mittämömyytensä aivan kapitalistisessa yhteiskunnassa itsessään. Ne kärsivät täydellisen haaskirikon. Kaikkensa siinä, missä valtioiden ja yhteiskuntain olemassaolon ja tehokkaan toiminnan säilyttäminen ja kehittämisen tulivat ankaralle koetukselle täytyi kapitalistien itsensä iskeä yksityisomistusoikeuden epäjumalalle päähän. Yksityistelijän järjestelmä osottautui aivan kokonaan riittämättömäksi suurentamälä yhteiskuntien ja valtioiden välttämättömiä vaatimuksia täyttämälän.

Sota-armeijoiden kokoonpanosakin huomattiin yksityinen yrittäjäisyys tehottomaksi tässä maassa. Kysynnän ja tarjonnan laki elintarveteuotannossa ja kaupassa huomattiin myöskin sangen vaillinaiseksi, heikoksi ja epävarmaksi ja siksi päitensä kapitalistinen täytyi heittää se romukoppaan. Valtion täytyi panna pois viralla tämä yksityisen omistuksen "loukkaamaton pyhyys" ja asettaa valtiollaan elin sen tilalle. Valtio alkoi tilastollisten numeroiden perusteella tehdä suunnitelmia, laatia määräyksiä ja panna niitä käytäntöön. Samoin liikennevälineet täytyi ottaa valtion huostaan. Yksityinen omistus ja yrittäjäisyys tällakin alalla osottautui heikoksi, tarkotustaan vastattomaksi ja tuhlavaksi.

Valtion ja yhteiskunnan suuremμοiseksi kasvaneet tehtävät panivat sota-aikana usean ajattelemaan järjestelmälä, mikä paremmin palvelisi ja täydtyttä vaatimuksia tuona kriittisessä aikana. Ja nytkin sodan päättyttyä aivan joka päivä avautuu eetteemme uusia todistuksia valitsevan yksityisen omistusoikeuden järjestelmälän taloudellisen toiminnan riittämättömyydestä ja tehottomuudesta. Me näemme siinä sen alinomaisen tuhlavaan, rappeuttavaan ja perikatoon johdattavaan luonteen ja ominaisuuden.

Luokkataluon ristiriitaisuus on kuitenkin kapitalistiseen yhteiskuntaan liittyvä välttämättömyys, mitä ei voi-

da siitä poistaa kapitalistisen, pääoman diktatuurinkaan avulla. Kapitalistinen diktatuuri merkitsee käytännössä vain etuoikeutujen luokkavallan säilyttämistä, jota vastoin työväen diktatuuri viime kädessä merkitsee luokkavallan poistamista ja sen kautta luokkataluon riittisyyksien hävittämistä. Tammikuun lehti.

LUOVA VALLANKUMOUS

"... Vallankumous-sanalla me ilmaiseemme ilmeistä, äkillistä ja täydellistä muutosta. Valjaisammesitla havainnolliselle esimerkiksi! Jäälohkare liukuu hitaasti merta kohti ja lopuksi mereen. Lykkäytyessään eteenpäin se joutuu puristuksiin monelta taholta. Yhtäkkiä, kun lisääntyvät puristukset saavat jään pois tasapainostansa keikahtelemaan, tapahtuu revolutioni, mullistus, "vallankumous". Napasutumakallijain vertauskuvan mukaan jäälohkare "pötkii". Laaja möhkäle meren likimöllä rannalla murtuu hajalle ja lähtee liikkeelle jäävuorena. Sitten jäävuori kelluu lämpimän merivirtaan ja hitaasti, hyvin hitaasti osa suuresta massasta altojen alla sulaa; asteettain painokeskuspiiste muuttuu. Vihdoinkin, ehkä silloin kun vähimmin sitä osaa varoa, jäävuori aivan täydellisesti ylösalasin pyllähtää. Kas tässä toinen revolutionäärinen, "vallankumouksellinen" mullistuskellinen muutos! Jos joku henkilö yrittäisi estää ja pysäyttää "poikivaa" jäälohkareta tahi kumoonkeikahtavaa jäävuorta, hän aivan varmaan tuhoituisi.

Ei jäälohkare eikä jäävuori tahdo saada verta tikkuva revolutioniä, "vallankumousta". Ihmiset ovat lämpimämpinä kuin jäälohkareet, lämpimämpinä kuin jäävuoret; ja ihmis-yhteiskunnassa vallankumoukset ovat pääasiallisesti ainakin ihmistahdon aikaansannoksia. (Ymmärrettävästi aatteet ja tahto ovat taloudellisten ehtojen vallitsevia.) Joka yrittää vastustaa vallankumouksen tahtoa, joutuu mahdollisesti kärsimälän. Mutta eivät enemmässä määrässä kuin jäälohkare ja jäävuori, vallankumoukselliset sosialistitkaan tahdo saada vertavuodattavaa vallankumousta. Ollisi paljoo parempi toteuttaa vallankumouksellisen muutoksen rauhallisin menettelytavoilin. Jos on venyvöudatusta, niin siitä tulee olemassa, koska taantumukselliset, vanhan hallitusjärjestelmän avulla, kapitalistisesta olasta hoityen, tulevat käyttämälän tämän otollaan kaikki voimat sen puolesta, jota he nimittävät "laillisuus ja järjestyks".

"... Demokratia merkitsee "kansan-

Suurta! Mahtava!

SAN FRANCISCO

S. S. OSASTON NÄYTTELIJÄT ESITTÄÄ

LAUANTAINA HUHTIKUUN 30 P-NÄ

kello 8 illalla

— JA —

SUNNUNTAINA TOUKOKUUN 1 P-NÄ

kello 7 illalla

TYÖV.-YHD. TALOLLA, 20 FLINT STREET.

"Langenneita"

Drama 4:ssä näytöksessä 5:ssä muutoksessa. Kirjoittanut W. W. Protopopov. Venäjänkielestä suom. E. Hyypeläinen.

OVI RAHA: ETUOSTOLLA 50, OVELLA 60 SENTTIÄ.

VAPUNPÄIVÄNÄ, TOUKOKUUN 1 P.

VAPPUJUHLA

HAALIN PIHAMAALLA JA HAALISSA.

Alkaa kello 12 päivällä. Oviraha 25 senttiä.

Seuraava kappale on huvinäytelmä: "Espanjan kärpänen"

"Espanjan kärpänen"